

[Niels Mørk.]

se, har man ikke i tilstrækkelig grad taget hensyn hertil ved den foreslåede finansieringsform. Det er måske endda et spørgsmål, om ikke finansieringen af dagpengene helt og fuldt burde afholdes af arbejdsgiverne, som tilfældet er for funktionærernes og tjenestemændenes vedkommende. Vi må altså, indtil vi ser udformningen af lovforslaget, også tage forbehold over for finansieringstankerne.

Ministeren siger videre i redegørelsen, at skulle ordningens administration gennemføres på grundlag af den eksisterende dagpengeadministration, måtte de omtalte udvidelser af personkredsen og af antallet af sygdomstilfælde og de individuelle beregninger af den enkeltes dagpengeret forventes at medføre en meget voldsom udvidelse af administrationens omfang og dermed udgifterne hertil. Jeg kan ikke helt følge ministerens tanker her. I Sverige, som har en langt mere kompliceret ordning end den, der her er foreslået, med en masse indtægtsklasser, hvorefter dagpengene beregnes, klarer de svenske forsikringskasser problemerne med et relativt lille administrationsapparat. Selvfølgelig er det givet, at når man udvider noget, sådan som det her er tilfældet, vil det også indvirke på administrationen og på omkostningerne. Men i den forbindelse vil jeg gerne bemærke, at i dag administrerer de danske sygekasser den nuværende dagpengeordning for 2 1/4 pct., og jeg tror, jeg kan sige, at de kunne klare også den nye dagpengereform med udvidelserne uden væsentlige forhøjelser af dette administrationsbidrag.

Jeg vil gerne slutte disse bemærkninger med at sige, at vi med forventning ser hen til det bebudede lovforslag; der er så mange gode ting i ministerens oplæg, at vi håber på et godt samarbejde om den nye dagpengereform.

Simonsen: Også jeg vil gerne takke socialministeren for redegørelsen. Jeg synes, den indeholder mange gode principper for en forbedring af dagpengeordningen, såvel hvad angår personkredsen som ydelsernes omfang. Det er jo i stor udstrækning socialreformkommissionens overvejelser, der ligger til grund for den fremtidige dagpengeordning, og jeg synes, der er grund til at

understrege, at der i regeringens planer på dette område vises en klar vilje til ikke alene at gennemføre administrative reformer på det sociale område, men også til at give disse reformer et reelt indhold. Vanskelighederne ved en dagpengeordning, som omfatter hele befolkningen, sådan som den er bebudet af ministeren, bevirker naturligvis, at nogle vil føle, at de på grund af deres eksisterende ordninger ikke har behov for at bidrage f. eks. via den halve procent af skatteinkomsten. Vi er imidlertid enige i det princip, socialministeren lægger op til med hensyn til personkredsen, og er egentlig af den opfattelse, at den skitserede løsning i det store og hele er velafbalanceret.

Hvis vi ser på de ugelønnede, må man vel her sige, at der for dem ikke sker store forandringer, og sker der forandringer, er det i alt fald til fordel for de lavt lønnede.

Ser vi på dem, der allerede i dag har løn under sygdom, f. eks. funktionærerne, er det klart, at de umiddelbart vil kunne sige, at de for så vidt ikke får noget ud af denne halve procent. Det synes jeg nu nok de gør; for der er grund til at understrege, at der i denne dagpengeordning vil blive indbygget et bedre trykkesystem; end tilfældet har været før. Jeg tror, de afskedigelser, som vi med mellemrum ser, bl. a. i forbindelse med sygdom, vil kunne undgås, når vi når frem til et system, hvor arbejdsgiveren får refunderet dagpengene for sine funktionærer under sygdom. Vi får også stoppet det hul til, der tidligere har været i lovgivningen, når afskedigede funktionærer, som blev ramt af sygdom og ikke var medlemmer af en arbejdsløshedskasse, ingen mulighed havde for overhovedet at få dagpenge.

Ser vi på de selvstændige erhvervsdrivende, må vi jo sige, at det for det første er en god idé, at man laver en obligatorisk ordning med ydelser efter 30 dage; det vil sige, at de selvstændige her fra statens side får det samme tilskud, som alle øvrige borgere i samfundet får. Derudover får man ved særskilt bidrag mulighed for at tegne sig for en ordning, der svarer til den, lønmodtageren i øvrigt har. Vi er også enige i en forhøjelse af loftet fra 80 til 90 pct.

Man kan sige, når man skal tale om selve ydelsernes størrelse, at opgaven er bundet, da vi skal nå frem til ensartethed for sygdom, ulykke og barseldagpenge uden at